

[Thestrup.]

fra krigens afslutning og vi i de sidste fire år har haft højkonjunktur, er spørgsmålet stadig uløst, skønt vi har ofret milliarder på dets løsning.

Det kunne være fristende for oppositionen i dag at koncentrere sig om at påpege fejlene i regeringens politik, men jeg vil afstå derfra og i stedet søge at koncentrere mig om den fremtidige politik, om, hvad der skal gøres for at komme ud af bolig-mangelen, for at klare byggeriets vanskeligheder, for at få gode boligforhold med boliger til rimelige priser for alle i vort land.

Der er særlig grund til at rejse dette spørgsmål netop nu. De store årgange fra 1940ernes begyndelse er i disse år ved at gifte sig og sætte bo. Vi må også være forberedt på, at den vandring fra land til by, som vi har kendt, siden sidste krig hørte op, vil blive intensiveret i de kommende år.

Endelig håber vi jo alle, at vor indtræden i Europamarkedet vil gøre, at stigningen i de store befolkningsgruppers velstand kan fortsætte. Under sådanne forhold kan vi vente et stærkt forøget pres på boligmarkedet, og der er ikke megen udsigt til, at dette pres vil lette foreløbig. Den højtærede boligminister er sikkert kendt med den prognose for befolkningsudviklingen, der siger, at der år 2000, altså om ikke så forfærdelig mange år, vil være en befolkning på 6 millioner her i landet. I dag er vi 4½ million, hvoraf 3 millioner bor i byerne og 1½ million på landet. Prognosen siger yderligere, at af disse 6 millioner vil i år 2000 kun 1 million være landbrugere, de øvrige 5 millioner vil være beskæftiget i byerhvervene.

Det er ganske klart, at dette vil give et stærkt pres på boligforholdene. Hvis dette forøgede pres i forbindelse med den mangel på boliger, der vitterlig i dag foreligger, ikke skal føre til en stadig stigende bolig-mangel og til stigende grund- og byggepriser, må vi gøre noget særligt nu.

Den højtærede statsminister fremsatte i sin redegørelse for rigets almindelige stilling ved samlingens begyndelse nogle udtalelser, hvoraf vi drog den slutning, at han fandt ændringer i huslejeloven nødvendige.

Den højtærede boligminister udtalte ifølge B.T. ved et møde den 2. november 1961 — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„... at huslejestoppet ikke kan oprettholdes, til den nuværende lov udløber i 1964.“

Jeg er enig med de højtærede ministre heri, men jeg tror ikke, at sagen løses alene ved at forhøje huslejen. Derfor ønsker vi at drøfte boligsituationen i dens helhed.

Jeg forespørger af denne grund på de ærede medlemmer de herrer Finn Poulsens, Erik Eriksens, Poul Møllers, Harald Nielsens, Poul Sørensens og egne vegne den højtærede boligminister: hvad kan boligministeren oplyse om boligsituationen?

Boligministeren (Carl P. Jensen): Selv om oplægget til denne forespørgsel i første række vedrører boligspørgsmålet, så er det jo i sin fremsatte form holdt så bredt, at det hos offentligheden ganske naturligt har skabt en vis forventning om, at der ved denne lejlighed fra min side vil blive givet en oversigt også over byggesituationen i dens helhed, selv om boligbyggeriet kun er en del af det samlede byggeri.

Der er i det høje folketing ved forskellige lejligheder sagt meget om hele dette problem, ord, der er glemt af mange, men også ord, der fremdrages ved passende lejligheder, men selv om dette er tilfældet, så vil jeg gerne nævne nogle tal, der, hvis de har været nævnt, dog bør genkaldes i erindringen.

Jeg har i hvert fald ved gentagne lejligheder peget på de usikre forhold, som byggeriet gennem mange år har haft at arbejde under, en usikkerhed, der ikke gav bygeerhvervet muligheder for at arbejde på lang sigt, hvilket gennem adskillige år har givet sig udslag i tomgang og produktions-tab. Ser vi på årene 1956-57 og 1958, konstaterer vi et arbejdstab, der eksempelvis for murerfaget resulterede i en gennemsnitlig ledighed på 18 pct., en ledighed, der også var kendetegnet for andre, for ikke at sige alle andre byggefag.

Denne ikke udnyttede byggekapa-citet gav sig naturligvis også udtryk i produktionsresultatet. For 10-året fra 1949 til udgangen af 1958 var den samlede byggeproduktion i sin helhed målt i byggevolumen opgjort til gennemsnitlig 3,2 mill. etagemeter, med afvigelser på 300 000-400 000 etagemeter over eller under dette gennemsnit.